

«اخلاق ناصری» راحلا می‌توان راحت‌تر فهمید

(اخلاق ناصری) نوشته خواجه نصیرالدین طوسی، یکی از مهم‌ترین رساله‌های حکمت عملی در دوره اسلامی است که سال ۶۳۳ قمری یعنی در اواسط قرن هفتم نوشتن آن به پایان رسیده است.

این کتاب که به درخواست ناصرالدین عبدالرحیم، حاکم نژاریان اسماعیلی در هشتاد و نویشته شده، نام همین حاکم اسماعیلی «اخلاق ناصری» نامیده شده و نویسنده در آن درباره اخلاق فردی، اجتماعی و خانوادگی دیدگاه‌هایش را بیان کرده و در نگارش آن از ترجمه و تحریر کتاب تهدیف الاحق نوشته ابوعلی مسکویه اسفناکه شده است.

روش تئاتر در پرداختن به مسائل اخلاقی، روش عقلی-تحلیلی است و از جایگاه طبیب، برای سلامت جان و درکردن بیماری‌های روحی از آن سخن می‌گوید. گذشته مامن این که سیاری از خوانندگان نمی‌توانند این کتاب ارزشمند را به راحتی بخوانند و بفهمند. حال سید رحیم حسینی سعی کرده با بازنویسی متن این کتاب کنی، فهم آن را برای عموم تسهیل کند. وی نوشته است: «مخاطبان عام به علت مشکل بودن فهم من و انشای آن از بهره‌های این اثر محروم مانده‌اند. از این رو بر آن شدم تا تحریری نو و بازنویسی فصل‌های گوناگون آن و انجام اصلاحات و توضیحات لازم، دسترسی عموم به مطالب آن را فراهم کنیم».

(تحریر اخلاق، ناصری) نوشته خواجه نصیرالدین طوسی و با تحریر سید رحیم حسینی به تاریخ ۲۰ مرداد ۱۴۰۰ خورشیدی منتشر شد. شرکت مطبوعات ایران از این کتاب از این رو بهره‌های این اثر محروم مانده‌اند. از این رو بر آن شدم تا تحریری نو و بازنویسی فصل‌های گوناگون آن و انجام اصلاحات و توضیحات لازم، دسترسی عموم به مطالب آن را فراهم کنیم».